Ind sendt 2004

Strømmen Station, Strømmen 32, Kristrup i Randers opført i 1905. Tegnet af hovedarkitekt Heinrich Wenck på Statsbanernes tegnestue.

Fredningsforslaget omfatter: Hovedbygning og udhus.

Foreslagsstiller: BY og LAND, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur i samarbejde med Foreningen for Bygnings- og Landskabskultur i Randers kommune

Begrundelse for fredningsforslaget:
Strømmen Station der består af en hovedbygning og et mindre udhus, er opført i nationalromantisk stil og et fint eksempel på en købstadsstation der udtrykker repræsentativ monumentalitet. Hovedarkitekt Heinrich Wenck har skabt en hovedbygning med et strengt ydre m. stramme facader og en stor skarp sluttet tagform. Et næsten intakt interiør i 3. klasses ventesalen er bygningens arkitektoniske højdepunkt med en rigdom af smukke stoflige detaljer, der bibringer rummet en særlig fortættet stemning. Wencks forkærlighed for arkitektoniske detaljer kommer over alt tydeligt til udtryk i bygningens murværks-, stenhugger- og snedkerarbejder.

I Strømmen Station er der klare referencer til Wencks Holstebro II. Station fra 1904. Flere af de arkitektoniske virkemidler og formelementer går igen. Stationen i Randers er tilpasset de stedlige krav og forhold, og har i modsætning til Holstebro en karakteristisk asymmetriske hovedform.

Hovedbygningen og udhuset udgør en fin harmonisk helhed. Af stor værdi er desuden bygningernes stærke forankring til stedet hvor både perronen og sporene er intakte. Stationen indgår i en større sammenhæng hvor en remise og den gamle jernbanebro fra 1900 er bevaret.

Strømmen Station er en del af vores bygningskultur og stationsbygningernes udviklingshistorie. Stationen har stor kulturhistorisk fortælleværdi på byhistorisk niveau og er angivet med høj bevaringsværdi i Randers Kommuneatlas. Men den har også værdi som en del af en større fortælling om en epoke i den danske trafikhistorie, hvor Randers-Grenå-banen blot var én af mange mindre landbaner.

Strømmen Station fremtræder på alle bygningsniveauer med en meget høj originalitet og de ganske få ændringer er reversible. Strømmen Station er altså et ualmindeligt velbevaret eksempel på en af vores største jernbanearkitekts arbejder. Derfor bør Strømmen Station sikres gennem en fredning.

Baggrund:
Landsforeningens lokalforening, Foreningen for Bygnings- og Landskabskultur i Randers Kommune, har fulgt stationen i nogle år og har nu gjort opmærksom på dens eksistens og dens kvaliteter.
Under vor research ser vi, at den ikke var med i gennemgangen af stationer for et par år siden, og at den ikke er kendt i styrelsen.
Stationen har været udlejet af DSB siden engang i 1980'erne, og det forlyder nu, at DSB overvejer at afhænde bygningerne. Der er i byen turistmæssig interesse for at udnytte stationen i forbindelse med veterantogskørsel.
Derfor finder Landsforeningen det rigtigst på nuværende tidspunkt at sikre det arkitektonisk og kulturhistorisk værdifulde miljøs bygninger ved en fredning, da de besidder en så usædvanlig høj grad af autenticitet.

Indholdsfortegnelse:

Beskrivelse	2-8
Vedligeholdelsesstand	9
Bygningshistorie, planforhold, Kommuneatlas og identifikation	9-10
Bilag:	
Fotos	
Kort og tegninger	
Artikel fra Weilbach. Dansk Kunstnerleksikon	

Beskrivelse

Kilder:

Kopier af Heinrichs Wencks originaltegninger til hovedbygningen på Strømmen Station er rekvireret fra Randers Kommune. De bærer påtegninger med H. Wencks signatur og er dateret til marts 1904. På Lokalhistorisk Samling, Randers Bibliotek, findes der et lille fotografisk kildemateriale om Strømmen Station.
Litteratur om Heinrich Wenck findes bl.a. i:
Thomas Kappel: *"Hans Banegaarde ere moderne i god Betydning – Heinrich Wencks købstadsstationer 1903-1906"*, Architectura, Arkitekturhistorisk Årsskrift, nr. 16, 1994, p. 59-
Hanne Raabyemagle og Poul Vitus Nielsen: *"Fredningsværdier i dansk Jernbanearkitektur"*, Fabrik og Bolig, Det industrielle miljø i Danmark, nr. 2, 1991, p. 17-37.
Samme forfattere: *"Fredningsværdier i DSB's stationsanlæg"* 1990. Miljøministeriet Planstyrelsen.
Steen Eiler Rasmussen : *"Dansk bygningskunst i nutiden"* i "Dansk Erhvervsliv - De danske Byggefag" fra 19??, p. 65-111, Berlingske Tidende.
Jørgen Sestoft: *"Danmarks Arkitektur – Arbejdets bygninger"*, København, 1979.
Mads Østerby: *"Danske jernsbaners byggeri "*, Odense, 1984.

Det skal bemærkes at Strømmen Station ikke figurerer på værklisten i Weilbachs danske kunstnerleksikon.

Hovedform:

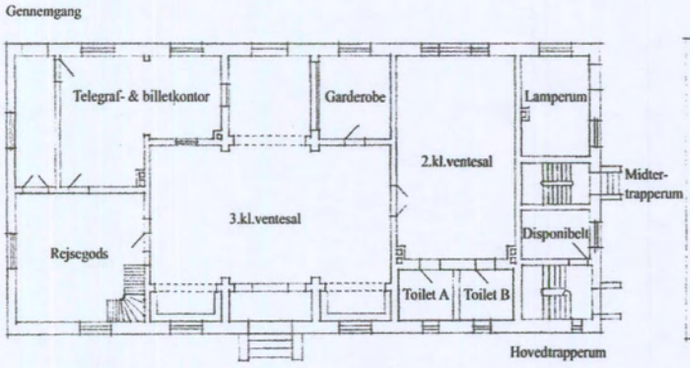

Stueplan

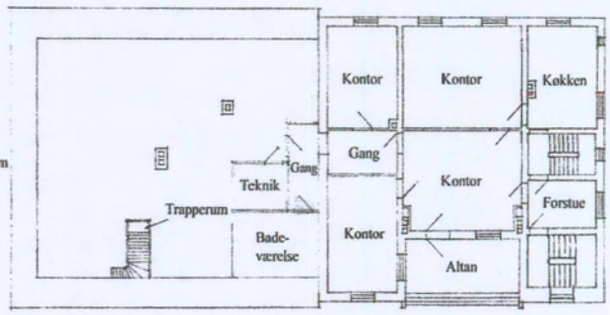

1. sal

Strømmen Station er beliggende syd for Gudenåen og har taget navn efter det kvarter, der langt op i det 20. århunderede blev betragtet som en forstad til Randers. Set fra vest ledes blikket ad en smuk træerække langs sporene, hvorefter Strømmen Station ligger som et harmonisk anlæg.

Strømmen Station er placeret på en lang smal matrikel langs de nord-vest- syd-øst-gående spor. Stationsanlægget består af en hovedbygning og et udhus. Begge følger matriklens langstrakte form og knytter sig funktionelt til ankomstvejen Strømmen og sporene.
Den grundmurede hovedbygning har en asymmetrisk bygningskrop bestående af en 2-etages "blok" og en lavere 1-etages del. Mod vejen, bygningens repræsentative side, er den 2-etages "blok" forsynet med en altan, som flankeres af "tårnagtige" gavlpartier. Mod perronen fremtræder den toetages del med en mere enkel og stram form. Det grundmurede udhus har en enkel sluttet form.

Bygningernes sokler og trappepartier er udført i granit. Begge bygninger er grundmuret i røde letflammende tegl i krydsforbandt og med kalkfuger. Murede stik, gesimser og blændinger går igen. Et rulskifte bryder begge bygningers murflader og der benyttes desuden formsten. Alle vinduerne er opsprossede, har hvidmalede rammer og karme, og er trukket ind i forhold til murfladen.
Alle oprindelige døre har fyldinger, rudepartier og har enten 1 eller 2 fløje. Overordnet følger dørfløjene samme opdeling: Øverst et rudeparti, i midten en fylding prydet m. en halvstaf-profilering og nederst en eller to spejl-fyldinger. Karme og ramstykker er malet grønne. Fyldinger, vinduesrammer og sprosser er hvidmalede. Dørene er trukket ind i forhold til murfladen. Træværkets generelle farveholdning er hvid og almuegrøn.

Begge bygninger har saddeltag med helvalm. Den store tagflade er beklædt med bæverhaler i grå skifer. Rygningen og graterne er også udført i specielt tilhuggede skiferstenen. I rygningen, ved skotrender og grater er der zinkinddækning. Tagrenderne er ligeledes af zink.

Fælles for bygningerne er et stærkt monumentalt udtryk. Naturstenssoklen og grundmuren giver bygningerne tyngde. Skifertaget bibringer bygningen et præcist og skarpt udtryk. Brugen af få gennemgående og velafstemte byggematerialer går igen i begge bygninger. Skønheden og stofligheden ligger i selve byggematerialet, hvilket demonstreres i en rigdom af former og fremragende håndværksmæssige detaljer. Bygningernes strenghed opblødes af denne detaljerigdom.

Bygningerne udtrykker et ideal, hvor konstruktionen er klar og synlig. Dette er f.eks. aflæseligt i de murede stik og granitoverliggerne.
Bygningsanlægget fremtræder som en harmonisk helhed igennem en stærk form- og materialemæssig homogenitet. Udhuset underordner sig hovedbygningen ikke alene skalamæssigt, men også gennem en lavere detaljeringsgrad.

Ydre detaljer:

Bygningen er rejst på en tredelt granitsokkel: Nederst sokkelsten af enartede granitkvadre. Herover store kantede granitsten omhyggeligt tilhugget og med en smal fuge imellem. Denne meget stoflige del fremtræder i kraftigt relief og i forskellige farvetoner. Øverst et bånd af lange ensartede granitkvadre. Bygningens nedre sålbænke følger dette bånd og er også er udført i granit. Bygningens øvrige sålbænke er udført i granitpudset beton. Sålbænkene springer 4 cm frem i forhold til murfladen.

Hvor soklen gennembrydes af døråbninger afsluttes den med rethuggede granitsten.
Mod vejen er hovedindgangen markeret med et smukt trappeparti udført i granitsten. To profilerede granitmæglere "tager imod" og er dekoreret m. enkel bladornamentik og "anno 1905". Trappeløbet er flankeret af rethuggede sten, der følger soklens højde.
De sekundære indgange til trapperummene i gavlen mod nord-vest har mere enkle granittrapper. Trappeløbet er her flankeret af aftrappede rethuggede granitsten, der følger soklens højde.
Murværket er opført i blank mur med røde letflammede håndstrøgne mursten med kalkfuger og i krydsforbandt. Murfladen brydes af et rulskifte, der løber ved 1. salens sålbænke, og længere oppe løber et savskifte i niveau med vindueshullernes overkant. Mod perronen ses forskellige murværksdetaljer bl.a. spærstiksformede blændinger og hvidmalede cirkelblændinger m. "anno 1905". Mod vejen prydes de to frontgavle ligeledes af cirkelblændinger. Øverst formidles overgangen fra mur til tagflade af en "asymmetrisk savsnitsgesims".
I hovedbygningen er der 5 hovedtyper stik over vinduer og døre:

1: 1-stens lige stik er varieret i bredden og i brugen af formsten som slutsten.
2: 4 skifter højt lige stik over granitpudset beton-overligger.
3: Halvcirkelbue (1-stens og m. prydskifte af formsten) m. fals og dekoreret m. slutsten og tryklejesten af granit. Bruges både ved døråbninger og vinduer.
4: Kurvehanksbue (2-stens og m. prydskifte af formsten) m. fals og dekoreret m. slutsten og tryklejesten af granit.
5: Udkraget granit-overligger (m. profileret forkant) båret af en muret konsol. Herover en tilbagetrukket udmuring under en ½-stens segmentbue. Bruges kun ved døråbninger og varierer i bredden.

I hovedbygningen er der 4 hovedtyper vinduer: Enkeltrammede, torammede, korspostvinduer og korspostvinduer m. buet overside. Alle vinduerne er sidehængslede, og rundbuevinduernes øverste rammer er faste. Vinduesbeslag er bevaret – bl.a. ses smedede og profilerede hjørnebåndshængsler. Alle vinduerne synes oprindelige.

De tre døre ind til ventesalene adskiller sig fra de øvrige yderdøre ved at være forsynet med store side- og overvinduer. Alle døre er bevaret pånær døren til hovedtrapperummet.

Ved indgangspartiet mod vejen og den centrale udgang til perronen er tagfladen trukket længere ned, således at der dannes et beskyttende udhæng. Udhænget understøttes af en trækonstruktion, der hviler på murede konsolsten. For begge indgangspartier gælder, at træværket nyligt er restaureret. En stor del af træværket er udskiftet, men restaureringsarbejdet er udført efter det oprindelige forlæg og fremtræder således med profilerede vindskeder og gitterværk.
På hovedbygningens repræsentative side rejser to tårnagtige gavlpartier sig omkring en blændingsprydet altan. Frontgavlene har en udkragning af gavlmuren, der bæres af profilerede konsolsten i granitpudset beton. Gavlkam, kamtakker og hjørner er markeret med profilerede og granitpudsede beton-elementer. Et rulskifte og en 15 skifter høj cirkelblænding pryder gavltrekantens murværk. Mellem gavlpartierne ligger et udkraget overgangsled markeret af profilerede granit-konsolsten. Herover rejser altanens karakteristiske murede brystværn sig med hvide blændinger.

Den stramme skiferklædte tagform brydes af en række pultkviste m. skiferklædte vanger, profilerede vindskeder og knægte. Alle tagflader og flere vanger er med tiden blevet indklædt med zink. På den 2-etages blok er kvistene smalle og har to rammer med 6 ruder. På den lavere tagflade er der 6 bredere kviste og rammer med 9 ruder. Foruden kvistene bringes der lys ind i loftsrummet ad 5 små tagvinduer i støbejern placeret i tagfladen.

Skorstenspiberne er facadens vertikale element og er med til at understrege symmetrien i den 2-etages "blok". Hovedbygningen har 6 høje markante skorstenspiber muret i blank mur og med sokkel. En enkelt skorstenspibe er bevaret i sin oprindelige form med en fin trekantsafdækning i granitpudset beton.

Indre detaljer:

Fra vejen får man adgang til bygningerne ad *trapper*. Fra hovedbygningens og udhusets offentlige rum er der direkte udgang til perronen uden niveauskift. I gavlen mod nord-vest er der via hovedtrappen adgang til beboelsesdelen på 1. sal. Dertil giver et gennemgående trapperum både adgang til 1. sal og tagrummet herover.

Vindfanget er hovedindgangen til stationsbygningen. Det smalle rum følger hoveddørens rundbuestil og er tøndehvælvet. Gulvet er belagt med kvadratiske røde fliser. Væggene fremstår i blank mur af håndstrøgne varme ensartet røde teglsten. De er muret i krydsforbandt og med kalkfuger. En båndgesims løber rundt langs væggene. Over dør-/vinduespartiet til 3. kl.ventesalen er der et 1-stens-rundbue-stik.

Hovedtrapperummet er velproportioneret og bibringes en særlig fortættet atmosfære bl.a. af de små forskudte vinduer og brede lysninger. Gulvet er belagt med kvadratiske røde og gule fliser. Trappen er en elegant 2-løbstrappe. Den står med hvidmalede vanger, stødtrin, balustre og mægler. Håndlisten og trinnene er lakeret.
Både mægleren og balustrene har rige udskæringer, der giver en lethed til trappen. Rummets vægge er pudsede og malede. Loftet og trappeløbenes undersider er pudsede og hvidtede.

Midtertrapperummet giver adgang til 1. salen og loftsrummet. Trappen har to løb og trin, reposer og stødtrin er malet i almue-rød. Vanger, fodpaneler, balustre, døre, og gerichter er malet i en lys brun farve. Den profilerede håndliste er lakeret.

farve. Den profilerede håndliste er lakeret. De pudsede vægge er malet almue-grønt 1½m op ad væggen og fremstår herefter hvidtede. Bagsiden af trappeløbene er ligeledes pudsede og hvidtede.

Den oprindelige harmoniske *rumdeling* er alt overvejende opretholdt i forhold til byggetegningerne. Eneste ændring i stueetagen er opdelingen af "dametoilettet". På førstesalen er "pigekammeret" og et soveværelse lagt sammen.

Det ovenfor nævnte *gulv* af kvadratiske røde og gule fliser findes ligeledes i 3. kl.ventesalen og toilet B. Rejsegods, gennemgang, telegraf-/billetkontor har alle støbte gulve. I lamperummet og midter-trapperummet er der murstensgulv af gule tegl. I det disponible rum er der et lakeret bræddegulv.

I 3.kl.ventesalen fremstår *væggene* overalt i blank mur af håndstrøgne, varme og ensartet røde teglsten. Muret i krydsforbandt og med kalkfuger. En båndgesims løber rundt langs alle vægge og lisener i niveau med dørenes overkant. Opefter fremstår muren pudset og hvidtet. Over dørene er der 1-stens-rundbue-stik m. prydskifte. Overgangen fra væg til loft formidles af en 4 skifter høj muret gesims (en art tandsnitsgesims).
Rundbuestilen kommer også til udtryk i interiøret med en komposition af arkader i bygningens længderetning. I arkadens buer benyttes formsten, og over buerne ses et fint flettet mønstermurværk.
Buerne bæres af murede lisener, der afsluttes med profilerede konsolsten af granit, der bærer de danske statsbaners initialer-bogstaver.
Arkadevæggen mod vejen danner to aflukker, der er markeret m. halvmure og profilerede granitsten. Her er der indrettet siddepladser i form af grønmalede træbænke. Væggene er udsmykket med terracotta-fliser og mønstermurværk.
Lugen til billetkontoret er bevaret, mens åbningen ind til garderoben og døren ind til billetkontoret er blændet af. En påmaling med ordene "Ventesal for ikke-rygere" er bevaret.
2.kl. ventesalen har hvidmalede brystpaneler (delvist udskiftet) og gråmalede pudsede vægge.
Dametoilet B, rejsegods, telegraf/billetkontor, gennemgang og lamperum har pudsede og malede vægge til ca. ½ m fra loft hvor resten er hvidtet. Der er brystpaneler i rejsegods og gennemgangen. Ved muråbningen til rejsegods er der granitforstærkede hjørner.

Vindfang, 3.klasses-ventesalens aflukker, rejsegods, gennemgang, telegraf-/billetkontor, lamperummet og dametoilet B har alle pudsede og hvidtede *lofter*. De to førstenævnte har endvidere lofter, der følger rundbue-stilen og er tøndehvælvet.
I 3. klasses ventesalen modsvares de detaljerige vægge af et detaljeret, rigt udskåret og bemalet bjælkeloft. To kraftige dragere understøttes af de førnævnte profilerede granit-konsolsten med DSB indhugget i siden. Dragerne er malet grønne, og de profilerede affasninger er markeret med en almuerød farve. Ovenover ligger et grønmalet bjælkeloft, der er beklædt med jordfarve-laserede profilbrædder lagt i et diagonalt mønster.
2. klasses ventesalen har ligeledes bjælkeloft. Her understøttes bjælkerne af fint udskårne volutsvungne konsoller med referencer til middelalderens bjælkelofter. Bjælkerne er malet røde og knægtene er sortmalede. Mellem bjælkerne er loftet pudset og hvidtet (Ifølge projekttegningerne er loftet planlagt med diagonale profilbrædder som i 3. klasses-ventesalen).

Hovedbygningens *døre* er alle fyldingsdøre og der er både 2-fløjede og enkelt-døre. Overordnet følger dørfløjene samme opdeling: Øverst en spejlfylding, i midten en fylding prydet m. en halvstaf-profilering og nederst en spejl-fylding. Med andre ord har dørene stor lighed med yderdørene. I

hovedbygningen findes der 3 typer dørgreb og nøgleskilte: 1. Et greb udformet som et blomsterhoved og dertil hørende nøgleskilt med bladmotiv. Begge udført i messing (benyttes ved hoveddørene). 2. En messing-vrider og dertil hørende enkelt rundt nøgleskilt. 2. Buttet trægreb m. samme type nøgleskilt som ovenfor. Hoveddørene er for neden forsynet m. en beskyttende messingplade, der ligeledes er dekoreret.

Omkring dørene er der profilerede gerichter og fodklodser. I alle rummene er der fodpaneler. Over fløj-døren i 2. klassses ventesalen er der desuden en portal med enkle profilerede konsoller. I dette rum er der endvidere lysningspaneler ved dørene ind til toiletterne. Under vindueskarmene ses et vandret profileret brædt. I rejsegods er der en trappe til loftet med lakerede trin og grønmalede vanger, balustre og mægler. Her findes desuden to gamle træ-skabe det ene med et system af rejsegods-taloner bevaret.

Førstesalen, der oprindeligt var indrettet som beboelse, rummer idag kontorer og rummene fremtræder umiddelbart noget forandrede. De oprindelige bræddegulve,døre og gerichter er bevaret.

Udhuset:
Soklen og trappepartiet er udført i enkle granitkvadre. Murværket har et enkelt rulskifte i sålbænkenes højde. Mellem vinduerne på nordfacaden er der en muret hvidmalet blænding. Sålbænkene er udført i en hårdtbrændt mørkere teglsten. Over de 1-rammede vinduer (m. 6 ruder) er der lige 1-stens-stik. Over dørene og de 2-rammede vinduer er der 1-stens segmentbuestik m. prydskifter. Begge vinduestyper har 6 ruder. Yderdørene har 3 fyldinger: Øverst et rudeparti og nedenunder 2 fyldninger m. profilbrædder. Overgangen fra mur til tag er formidlet af en flerledet muret gesims m. formsten. I tagfladen er der isat 2 vinduer i støbejern.
Udhusets grundplan er kun bevaret i den syd-østre ende. Via sydøstgavlens trappeindgang kommer man ind i et lille fordelingsrum. Fra dette rum er der adgang til tre små lukkede rum og til det store lagerrum i bygningens nord-vestre ende.
Alle rum har støbte gulve, pudsede hvidtede vægge og lofter. Dørene følger samme opdeling i hovedhuset: Øverst en spejlfylding, i midten en fylding prydet m. en halvstaf-profilering og nederst en spejl-fylding. Dog er toilet-dørens øverste fylding erstattet med en åben liste-belædning (ventileret). Flere messingdørgreb og nøgleskilte (af samme type som i hovedbygningen) er bevaret. Gerichter og fodpaneler er med en enkel profilering. Alt træværket er malet i en brun farve.

Omgivelserne:

Banen skærer sig igennem området og danner grænsen mellem et blandet bolig- og erhvervsområde mod nord og et boligområde mod syd. Umiddelbart syd for banen rejser terrænet sig. Nord for banen og stationen breder "fladen" sig ned mod Gudenåen, der er et område præget af større erhvervsbygninger. Området fremstår fragmenteret, hvilket bl.a. skyldes nedrivningen af Randers Andels Svineslagteri i 1982. Stationen ligger således isoleret fra den øvrige bebyggelse.

Langs bygningernes sydside og fra lamperummet er der direkte udgang til den flisebelagte perron. Langs syd-østgavlen, nordfacaden og omkring hjørnet til hovedtrapperummet er der granitstensbelægning i ¾ - 2 m ud fra husmuren.

Oprindelighed og ændringer:

Bygningsanlægget bestod foruden hovedbygningen og udhuset af et varehus opført som en træbygning og forbundet med en rampe. Wencks byggetegninger fra 1904 og historiske fotos viser desuden at området mellem nord-vest-gavlen og udhuset har været afgrænset af høje rækværk.

Strømmen Station står efter næsten 100 år i forbavsende grad intakt. Bortset fra en ny yderdør ved hovedtrapperummet, zinkklædte kviste og forenklede skorstenspiber svarer hovedbygningens ydre til det oprindelige.

I det indre omfatter ændringerne i stueplan:
Der er indlagt varme i form af et kalorifer-anlæg. Det er placeret i billetkontoret og luftkanalen er ført gennem væggene ind til 2.kl.ventesalen og berører altså tre vægge. Luftkanalen er placeret under hovedgesimsen. En dør til billetkontoret er blændet af, men er bevaret in situ.
Det kombinerede vindues-dør-parti ved rejsegods er ikke oprindeligt. Der har været en lav "disk" og indefra ses stadig en løbegang til port-hejse-arrangement.
Toilet A er moderniseret med fliser på væggene og sænket listeloft.
I 2.kl.ventesalen er gulvet udskiftet og panelerne er restaureret. I den 2-fløjende dør til ventesalen er der øverst et nyere stort et-rudet parti.
Garderoben er indrettet med et elementkøkken, flisevæg, træ-pladegulv og sænket listeloft. En muret åbning til 3.kl.ventesalen er blændet.
Rummet "Disponibelt" har ligeledes fået nyt sænket listeloft.

På førstesalen er der sket enkelte ændringer i rumopdelingen. Et soveværelse og pigekammer er lagt sammen. Et nyere elementkøkkenet optager idag hele det vestlige hjørnerum, hvor der også er lagt vinylgulv. En skabsvæg er desuden blevet sløjfet. En del af loftsrummet er indrettet med badeværelse, gang og teknikrum. Flere af væggene er blevet beklædt med gipsplader, og overalt er der nye sænkede lofter med det oprindelige loft bevaret ovenover.
De oprindelige vinduer er bevaret, men er blevet tilføjet nye lysninger og forsatsruder. En dør fra midteropgangen til køkkenet er blændet af, men er bevaret in situ.

Udhuset fremtræder i det ydre med enkelte ændringer. I facaden mod perronen er to døre blændet. Mod vejen er der isat to nye utilpassede porte. I det indre er N-V-enden ombygget.

Nærstudier af byggetegningerne fra 1904 afslører en lille dikrepans. Tegningerne viser skorstenspiber tegnet med profilerede afdækninger lig dem frontgavlene er udstyret med. Trappen fra rejsegods til loftet er ikke indtegnet. Dagligværelset på 1. sal er tegnet med ét vindue, men bygget med endnu et vindue mod altanen. Desuden er døren fra hovedtrapperummet til forstuen flyttet nogle meter. Det smalle vindue ved køkkenet i N-V-gavlen er tegnet med 6 ruder, men er opført som et endnu smallere med kun 3 ruder.

I betragtning af bygningens alder er ændringerne få, reversible og uden betydning i forhold til det samlede bygningsanlæg. I den sammenhæng skal det nævnes, at på loftet ligger der flere gamle dørplader, diverse gerichter og vinduesrammer.

Vedligeholdelsesstand:
Hovedbygningen og udhuset er gennemgående i god stand.
Alle vinduernes og dørenes træværk er intakt og generelt i god stand. Der mangler dog enkelte ruder. Et par døre i udhuset skal restaureres efter ødelæggende indbrudsforsøg. Det næsten 100 år gamle skifertag har enkelte problemer i rygningen, ved skotrender, tagvinduer og kviste.

Af stor betydning for bygningens vedligeholdelsesstand må nævnes det forhold, at bygningen siden 1980 har været lejet ud til samme lejer. Med stor veneration for bygningen har lejer forsøgt at tilpasse sin virksomhedsaktivitet på bygningens præmisser.

Bygningshistorie:

I 1876 blev jernbanen fra Randers til Ryomgaard åbnet. Herved blev Randers forbundet med sit naturlige opland på Djursland, og Strømmen fik sin egen station. Den første station blev anlagt vest for Århusvej (v. Gl. Stationsvej) og blev i 1905 flyttet længere mod øst til sin nuværende adresse Strømmen 32 (tidligere Banevænget 2). Stationen benævnes også "Strømmen Banegård" i kilderne og angiver, at der var tale om en betydelig trafik.

Strømmen Station blev tegnet af Heinrich Wenck (1851-1936), som ledede Statsbanernes tegnestue fra 1891-1921. Wencks gennembrud blev kystbanen mellem Østerport og Snekkersten - indviet i 1897. Blandt Wencks hovedværker er Københavns Hovedbanegård (1906-11), Esbjerg II (1902-04) og Holstebro II (1904) stationer. Den danske jernbanestation fik sit officielle ansigt af Wencks forgængere arkitekterne J.D.Herholdt (1818-1902) og N.P.C.Holsøe (1826-95), som fastslog rundbuestilen som en "national jernbanestilart". Med Wencks arkitektur kom der et nyt og langt mere individualistisk og uformelt arkitekturideal til udtryk.
Årene omkring århundredeskiftet var Wencks mest produktive. Strømmen Station bærer præg af den nationalromantiske stil bl.a. i den store detalje- og materialerigdom. Der er stort slægtsskab med interiøret på Holstebro Station, stramheden i tagformen på Hammelbanens endestation (1902) og stationen i Resenbro (1908) har samme karakteristiske indgangspartier med udhæng.
En kilde hævder, at Wenck allerede som ung kan have medvirket ved projekteringen af Randers-Grenå Banen i 1876. Antagelsen bygger på stilistiske studier.

I 1971 standsede passagerdriften. Godstransporten fortsatte dog i yderligere nogle år.

Planforhold:
Strømmen Station ligger i byzone. Der er ikke udarbejdet en lokalplan for området.

Kommuneatlas:
I "Randers Kommuneatlas, Byer og bygninger 2000", er begge bygninger anført med en høj bevaringsværdi. Kommunens tekniske afdeling oplyser, at Hovedbygningen (bygn. nr. 1) er vurderet til en samlet bevaringsværdi på 2 (arkitektonisk værdi 3, kulturhistorisk værdi 3, miljøværdi 2, originalitet 3 og tilstand 4) og beskrives som en "flot proportioneret rødstensbygning med balkon mellem gavlkviste med pinakler mod vej". Udhuset (bygn. nr. 2)

er vurderet til en samlet bevaringsværdi på 3 (arkitektonisk værdi 4, kulturhistorisk værdi 3, miljøværdi 4, originalitet 4 og tilstand 4) og beskrives med ordene " nyere brede garageporte og 2 tilmurede døre. Flot proportioneret rødstensbygning med gennemgående kopbånd under vinduerne".

Identifikation:

Amt:	Århus
Kommune:	Randers
Adresse:	Strømmen 32 (tidligere Banevænget 2)
Matr. nr.:	198 Kristrup By
BBR-nummer:	731-11355-6